

KREDIT

17 | **2014**
druhé | roku
pololetí | dva tisíce čtrnáct

Časopis studentů Vysoké školy hotelové

**Vedecká
konference
VŠH 2014
str. 4**

**Festival světla
po druhý raz v Praze
str. 13**

**Vodácká
dovolená na Sázavě
str. 15**

**TÉMA
Cestování
Str. 8**

Editorial

Vážení a milí čitatelia, práve sa dívate na 2. stránku nového vydania nášho študentského časopisu Kredit. Toto ročné obdobie na VŠH väčšine z nás asociuje medzinárodnú vedeckú konferenciu, na ktorú sme samozrejme nechýbali a priblížime vám ju formou ankety so zúčastnenými odborníkmi a študentmi. Na svoje si určite prídu milovníci cestovania, pretože najviac obsiahnutá je rubrika zahraničie s článkami a fotografiami z rôznych kútov sveta. Nájdete v nej článok z dovolenky vo Vietname, z jazykového pobytu v Mexiku a z pracovného pobytu v USA. Keďže sa venujeme aj aktuálnemu daniu v Prahe, navštívili sme Signal Festival a Cannafest. Pre záujemcov o štúdium v zahraničí, prinášame článok o programe Erasmus. Verím, že vás toto vydanie zaujme. Prajem vám krásne a pohodové prežitie Vianočných sviatkov a tiež veľa šťastia a pevných nervov pri skúškach.

Eva Šlezáková,
šéfredaktorka

O studiu aktuálne

V letošnom roce uzavřela Vysoká škola hotelová již patnáctý rok své existence. Za tuto dobu školu opustilo přes pět tisíc absolventů, z nichž mnozí dnes zastávají významné pozice v podnicích hotelnictví a cestovního ruchu.

Na tuto skutečnost může být akademická obec školy plným právem hrdá, pro pokračování úspěšného vývoje je však nutné vnímat situaci na trhu práce a požadavky, které vznáší vůči absolventům vysokých škol v České republice.

Základem úspěšného uplatnění každého vysokoškoláka jsou znalosti získané při studiu. Právě ty představují jeho konkurenční výhodu vůči ostatním uchazečům na trhu práce. V současné době sice firmy deklarují zejména zájem o praktické znalosti získané v provozu (což jim výrazně snižuje náklady na adaptaci nových zaměstnanců), ale v dlouhodobějším horizontu vystupují do popředí zcela jiné schopnosti a dovednosti.

Absolvent vysoké školy by měl studiem získat zejména širší teoretický základ, který by mu umožnil

správně analyzovat všechny, i zcela neobvyklé, situace, ve kterých se bude v průběhu své kariéry rozhodovat. Tato schopnost jej zásadním způsobem odlišuje od absolventů nižších stupňů škol, kteří jsou připravováni primárně na standardní, jednoduše řešitelné, problémy. Pro řešení nestandardních situací je nutná schopnost abstraktního myšlení na širokém základě teoretických vědomostí z celé řady vědních oborů. Úspěšný absolvent Vysoké školy hotelové by tedy měl být schopen aplikovat nejen praktické vědomosti o provozu a řízení hotelového či gastronomického provozu, ale také poznatky z psychologie, sociologie, ekonomie, statistiky či matematiky.

V současné době můžeme sledovat zásadní změnu situace v oblasti vzdělávání v České republice. Každým rokem dochází k nárůstu procentuálního podílu maturantů, kteří pokračují ve studiu na vysoké škole. V době, kdy jsem končil střední školu já, tedy na konci 80. let minulého století, na vysokou školu pokračovalo pouze kolem deseti procent maturantů. Z nich navíc značná část studium nedokončila (zejména na technických oborech byla úspěšnost studia mnohdy nižší, než 30 %). V této situaci úspěšné absolvování vysoké školy zakládalo předpoklad i k následnému kvalitnímu uplatnění na trhu práce.

Dnes je však situace značně odlišná – prakticky všichni absolventi středních škol pokračují ve studiu na vysoké škole. V loňském roce podíl maturantů, kteří pokračovali ve studiu na vysoké škole, dosáhl téměř sedmdesáti procent. Ani procento studijní neúspěšnosti na humanitně či ekonomicky zaměřených školách není nijak vysoké. V této situaci prudce vzrůstá konkurence uchazečů o práci s vysokoškolským vzděláním. Potenciální zaměstnavatelé tak stále více hledí nejen na to, jaký titul uchazeč má, ale také z jaké školy přichází. Pro uplatnění na trhu práce tak budou stále významnější reálné znalosti a dovednosti absolventů.

Vysoká škola hotelová má v tomto směru řadu předností – její studenti jsou vzděláváni v prakticky ori-

entovaných studijních obrech s jasně vymezenou náplní. Avšak uplatnění každého jedince na trhu práce závisí zejména na jeho individuálním přístupu. Nejde jenom o úspěšné složení zkoušek (ty lze absolvovat s hodnocením A, ale také E, které je jen krůček od neprospěhnutí), ale také o přístup k plnění studijních a dalších povinností, který se samozřejmě přenáší i na práci v zaměstnání. A právě v této oblasti je stále co dohánět. Přístup k plnění studijních povinností je jednou z nejslabších stránek řady studentů naší školy. Mezi chronické problémy patří například odkládání studijních povinností na samou mez únosnosti.

Každým rokem dochází k tomu, že mnoho studentů nemá složené klíčové zkoušky v daném akademickém roce. V následujícím zimním semestru jsou proto zapisování podmíněně s podmínkou složení chybějících klíčových zkoušek do konce semestru. Přesto do února, tedy do skončení lhůty podmíněného zápisu, mnoho studentů nevykoná ani první pokus chybějící klíčové zkoušky! To samozřejmě vede k nutnému ukončení jejich studia. Obdobná situace nastává s každým termínem odevzdávání závěrečných prací. Tyto termíny jsou každý rok vyhlášovány již v lednu vyhláškou rektora. Přesto se vždy najde množství jedinců, kteří daný termín nestihnou a žádají o možnost odevzdat závěrečnou práci později. Pokud budou takto přistupovat i k plnění svých povinností v budoucích zaměstnáních, bude jejich uplatnění na trhu práce dosti komplikované.

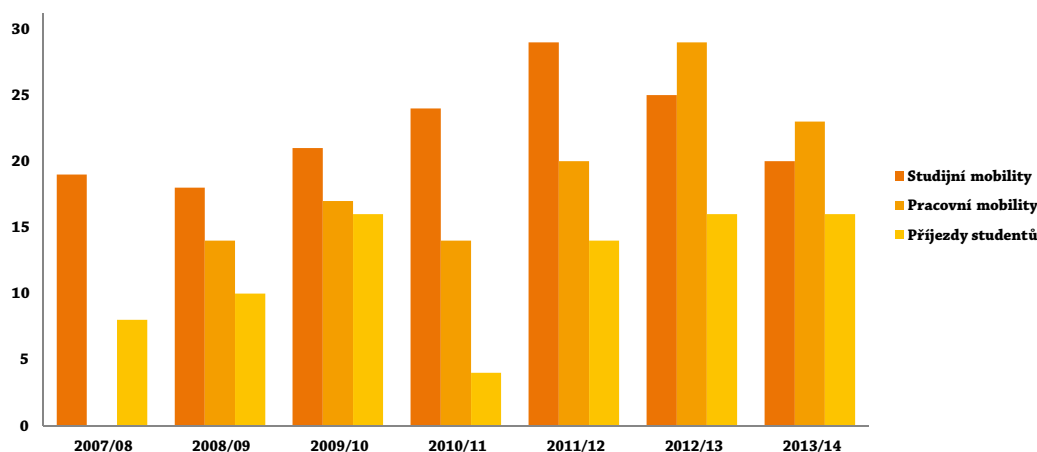
Před vedením školy i před pedagogy proto v následujícím období stojí zřetelný úkol zvýšit důraz na dodržování studijních povinností od povinné minimální účasti na cvičeních až po termíny odevzdávání závěrečných prací. Pokud dosáhneme v této oblasti zlepšení, vybavíme naše absolventy schopností, kterou úspěšně uplatní v jakémkoliv zaměstnání. Výrazně tak vzroste jejich konkurenční pozice v souboji s absolventy jiných vysokých škol.

PhDr. Jan Máče, Ph.D.,
prorektor pro studium

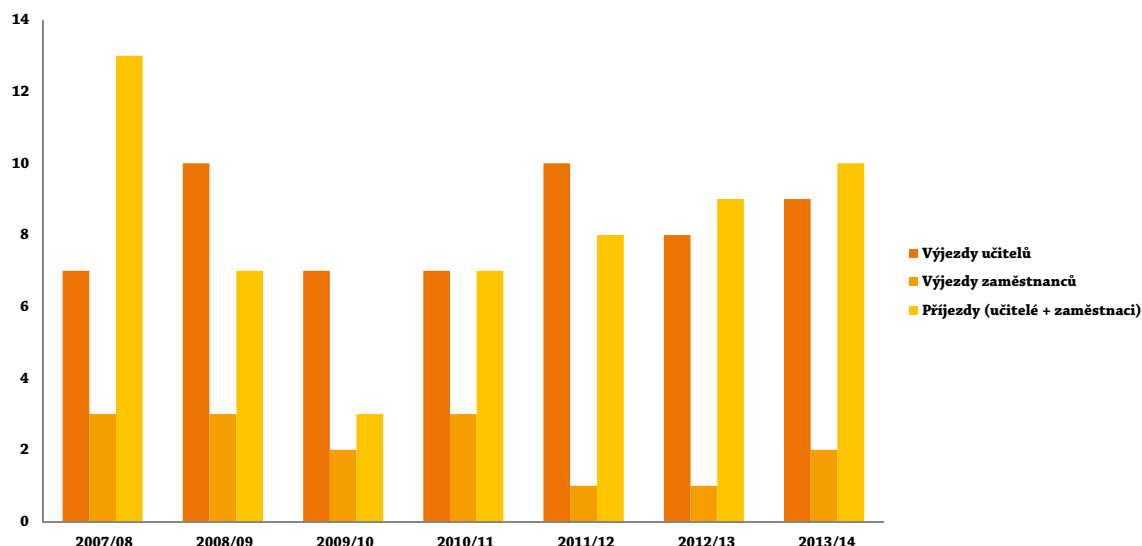

Vývoj studentské, učitelské a zaměstnanecké mobility programu Erasmus na VŠH 2007–2014

období	počet studentů studijní mobility	pracovní mobility	příjezdy studentů
2007/2008	19	0	8
2008/2009	18	14	10
2009/2010	21	17	16
2010/2011	24	14	4
2011/2012	29	20	14
2012/2013	25	29	16
2013/2014	20	23	16

období	počet učitelů a zaměstnanců výjezdy učitelů	výjezdy zaměstnanců	příjezdy (učitelé + zam.)
2007/2008	7	3	13
2008/2009	10	3	7
2009/2010	7	2	3
2010/2011	7	3	7
2011/2012	10	1	8
2012/2013	8	1	9
2013/2014	9	2	10

Anketa studentů 1. ročníkov naší školy

Študentom 1. ročníkov sme položili nasledujúce 2 otázky:
1. Ako alebo od koho si sa dozvedel/a o VŠH?
2. Myslíš si, že úroveň propagácie a marketingu našej školy je dostatočná?

A tu nasledujú odpovede oslovených študentov:

1. „VŠH som našiel na internete.“
2. „Ak sa človek o tento odbor nezaujíma, tak nie.“

JB

1. „O VŠH jsem se dozvěděla na předešlé škole.“
2. „Myslím, že je na velice dobré úrovni.“

VM

1. „V novinách.“
2. „Myslím, že určitě, inzerce školy byla hodně vidět.“

VP

1. „O VŠH som sa dozvedel od kamarátov, ktorý sú študentmi 3. ročníka.“
2. „Nedostatočná.“

MA

1. „O VŠH jsem se dozvěděla přes kamarádku.“
2. „Myslím, že ano.“

II

1. „I found IHM in Google.“
2. „Yes.“

IK

1. „Dozvěděla jsem se o ní z Facebooku.“
2. „Určitě ano.“

JF

1. „VŠH jsem našla na internetu.“
2. „Myslím si, že jo.“

MS

Eva Šlezáková

Vedecká konferencia VŠH 2014

ANKETA
Eva Šlezáková
David Lauterbach

Účastníkom medzinárodnej vedeckej konferencie „Hotelníctvo, turizmus a vzdelávanie“ (HTV), ktorá sa uskutočnila v stredu 22. októbra 2014 sme položili nasledujúce 2 otázky:

- 1. Ako sa Vám páčil priebeh konferencie a ako by ste ju zhodnotil/a v porovnaní s minulými ročníkmi?**
- 2. Myslíte si, že úroveň vzdelávania v oblasti hotelníctva a turizmu je u nás na stredných a vysokých školách je dostatočná?**

A tu nasledujú odpovede zúčastnených odborníkov:

PAVEL MAURER, milovník dobrého jedla

1. „Letošní konference byla skvěle připravená, ale protože jsem zde byl poprvé, nemohu srovnávat minulé ročníky.“

2. „Neznám pedagogy ani osnovy, ale mohu jen posuzovat úroveň lidí, kteří z těchto škol přicházejí do praxe. Je zde viditelné zlepšení, ale pořád to jde, podle mého názoru dost pomalu. Myslím, je po škole je velmi podstatné kam nastoupí absolvent na praxi a kdo jej posune dál a bude se mu věnovat. Neméně důležité je, zda samotný student svou práci miluje a je pro ni zapálený. Jinak to nemá totiž cenu.“

ONDŘEJ SLANINA, šéfkuchár pražské reštaurácie Chateau St.

Havel a protagonista televizního programu Kluci v akci

1. „Mně se to líbilo a jsem rád, že někdo přijde a zajímá ho to. Je to ukázka toho, že má o obor někdo zájem a že se to bude posouvat někam dál.“

2. „Přiznám se, že moc vysokých škol s touto tematikou neznám a co se týče středních škol, tak mi to přijde polozoufalý. Připadá mi, že je těchto škol nadbytek a bohužel se jede na kvantitu, než na kvalitu, zejména u učnovských předmětů, tam je to tragédie. Místo toho, aby vznikly opravdu prestižní školy i na základě vyššího školního, nebo na základě stipendií a tak dále, přijde mi, že je to furt na takovém tom bodě mít, co nejvíc studentů a zkasírovat co nejvíc peněz od státu.“

PhDr. NORA DOLANSKÁ, MBA, ředitelka Pražské informační služby (PIS)

1. „Závěrečná část byla velmi zajímavá a dobrá byla v tom, že je to různorodá směsice názorů a že ti lidé si o tom dokáží popovídat. To je smysl takové konference. V porovnání s jinými konferencemi na téma cestovního ruchu mě velmi potěšilo, kolik odborníků nejen z Prahy, se tu sešlo. Je to velice dobré jak pro vaši školu, tak i pro nás praktiky.“

2. „Tady nebudu tak jednoznačně pozitivní. Bohužel si myslím, že obecně vysokých škol je v České republice zbytečně mnoho. Dlouhá léta jsem pracovala a v současné době částečně stále pracuji na Karlově univerzitě, takže mám i praktickou zkušenost

z vysokých škol a mohu říci, že zejména v humanitních oborech a oborech, které se zdají být lukrativní, je převis studentů takový, že i když tu školu nakonec absolvují, tak nemají dobré uplatnění. Stálo by za to, se nad tím obecně zamyslet a skutečně povýšit úroveň zkoušení a nároky na závěrečnou diplomovou práci. Některé diplomové práce jsem četla a vůbec se mi nelíbily. Nemají úroveň vysoké školy a to je škoda.“

ING. KATARÍNA ULIČNÁ, Katedra cestovního ruchu a společného stravování, Univerzita Mateje Bela v Banské Bystrici

1. „Priebeh konferencie hodnotím na výbornú, neviem síce túto konferenciu porovnať s minulými ročníkmi, pretože teraz som sa zúčastnila prvýkrát konferencie, ale čo sa týka organizačnej stránky, tak tá bola zabezpečená veľmi dobre. Taktiež oceňujem praktické využitie niektorých príspevkov a možnosť nadviazania nových kontaktov.“

2. „O úrovni vzdelávania v cestovnom ruchu sa v poslednej dobe neustále hovorí, že klesá. Pravda je, že školy prijímajú čo najviac študentov z finančného dôvodu a postupne sa znižujú nároky kladené na študentov. Myslím, že tento problém majú všetky vysoké školy na Slovensku a je na našej vláde ako sa k tejto problematike postaví. Avšak, v poslednom čase možno pozorovať snahu vysokých škôl o prepojenie teórie s praxou, čo je vidieť aj na vašej škole. Nevieť ako je to na iných vysokých školách v ČR, ale prednášky ľudí z praxe sú prínosom pre študentov.“

Študentom, ktorý sa konferencii zúčastnil, sme položili nasledujúce 3 otázky:

1. Čo ťa na túto konferenciu priviedlo? Ako si sa o nej dozvedel/a?

2. Čo sa ti na konferencii najviac páčilo?

3. Myslíš si, že je takáto konferencia pre študentov zaujímavá?

A tu nasledujú odpovede zúčastnených študentov:

BARBORA OVEČKOVÁ, študentka odboru Management destinace cestovního ruchu, 3. ročník

1. „O konferenci som sa dozvedela od pána Ing. Studničky. Na prednáške

nám povedal program konferencie a tiež nám ukázal ako sa registruje. Ešte v ten deň som sa prihlásila, pretože bola obmedzená kapacita pre študentov.“

2. „Konferencia bola vo všetkých smeroch zorganizovaná do detailov. Hostia, ktorí hovorili zaujímavo, k veci a vtipne. Dobré jedlo so šikovnou obsluhou, ktorá bola podaná žiakmi strednej školy. A na záver dňa galaprogram, kde sme mohli vidieť barmanskú show, otváranie ústrie, vyrezávanie ovocia a ochutnať sushi, dobré víno a pivo či degustovať slivovicu.“

3. „Táto konferencia bola zameraná na všetky obory, ktoré VŠH ponúka. Myslím si, že každý študent si našiel svoju oblasť. Keďže sekcie išli naraz, nebolo možné stihnúť prednášky všetkých hostí ale mohli sme si vybrať a medzi sekciami prebiehať. Dozvedeli sme sa zaujímavé informácie z praxe, pohľady iných ľudí na vybrané problémy a niektorí si z konferencie odniesli podklady pre seminárne a záverečné práce. Rada by som sa konferencie zúčastnila aj o rok.“

MICHAELA DUCHOŇOVÁ, študentka odboru Hotelníctvo, 2. ročník

1. „O konferencii jsem se dozvěděla od p. Burešové na hodine stylu vín, kdy nám o tom ve zkratce pověděla a bylo mi jasné, že to bude super a musíme tam jít.“

2. „Nejvíce se mi líbila přednáška od Pavla Mauera a pak panelová diskuse na aktuální problémy v hotelnictví v ČR.“

3. „Myslím, že na konferenci si našel každý něco, co ho konkrétně zajímá a ten, kdo na ni nešel, tak prohloupil. Příští rok půjdu určitě zas.“

ALENA HOSPODKOVÁ, študentka odboru Management destinace cestovního ruchu, 3. ročník

1. „O konferenci jsem se dozvěděla od Ing. Studničky. Nikdo jiný se nám o ní nezmínil.“

2. „Nejvíce se mi líbilo v 1. plénu přednáška o designu hotelu a dále přednášky v sekci o gastronomii. A samozřejmě občerstvení, které bylo vynikající :-).“

3. „Konference týkající se našeho oboru jsou pro nás určitě zajímavé a hlavně se leccos přiučíme. Pokud u nás nějaká podobná konference bude, určitě se zase zúčastním.“

Zajímavé přednášky na 9. konferenci AHR ČR

Ve dnech 20.–21. listopadu se v hotelu NH Prague uskutečnila 9. výroční konference Asociace hotelů a restaurací ČR. Z naší školy se jí zúčastnili prof. Ing. Jiří Jindra, CSc. a PhDr. Jaroslav Holoubek.

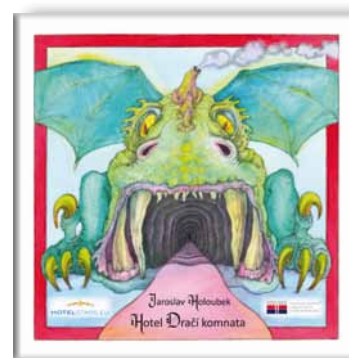
K zajímavým referátům patřily přednášky Harry Gatterera Cestování napříč generacemi – profil hosta po roce 2020, Hanni Rützlerové Food Trends – trendy v preferencích budoucích zákazníků, Haralda Fargela Vzdělávací systém učňovského školství v Rakousku, Rostislava Vondrušky Příležitosti světových trhů a Zdenka Tůmy Hotelnictví vs. hospodářský cyklus: co na to trendy?

Závěrem konference byli nejlepší hoteliéři ocenění na slavnostním večeru

ru v Obecním domě v Praze výročními cenami. AHR ČR tak oceňuje odborníky, kteří svými úspěchy a špičkovou úrovní služeb přispívají k dobrému jménu hotelnictví a gastronomie.

Cenu Hoteliér roku za rok 2014 v kategorii nezávislé hotely získal ředitel Resortu Valachy Velké Karlovice Tomáš Blabla, absolvent Vysoké školy hotelové v Praze.

Šestatřicetiletý Tomáš Blabla řídí trojici hotelů Resortu Valachy – Spa hotel Lanterna***, wellness hotel Horal*** a hotel Galik** ve Velkých Karlovicích – od roku 2008. V oboru působí celkem 20 let, do současné funkce se propracoval přes různé profese hotelových a restauračních provozů. Vyučil se jako kuchař-číšník, během následného studia Střední hotelové školy ve Zlíně

a Vysoké školy hotelové v Praze získával praktické zkušenosti při stážích v provozech hotelových kuchyní, restaurací i recepcí v ČR i zahraničí.

Úspěšné bylo rovněž představení knižního vydání pohádky pro děti

nazvané Hotel Dračí komnata, kterou napsal básník a pedagog VŠH PhDr. Jaroslav Holoubek a ilustrovala akademická malířka Barbora Kyšková. Vyšla ji v češtině a v angličtině AHR ČR. (r)

Nové knihy

I druhé pololetí přineslo na knižní trh několik zajímavých novinek, které stojí za to si přečíst. Nakladatelství Práh vydalo knihu **Brada Stonea GLOBÁLNÍ SAMOOSLUHA / JEFF BEZOS A VĚK AMAZONU**. Amazon.com začínal s doručováním knížek poštou a vzl se na první vlně internetové hysterie. Jeho zakladatel Jeff Bezos se však nespokojil s pouhým módním on-line knihkupectvím. Chtěl, aby Amazon nabízel neomezené množství zboží, svůdné pohodlí, a to za velmi nízké ceny – aby se stal „obchodem se vším“.

Diagnostiku stavu firem a organizací a výběr cílů a metod pro odstra-

ňování zjištěných potíží a využívání skrytého potenciálu přináší studie **Jiřího Plamínka DIAGNOSTIKA A VITALIZACE FIREM A ORGANIZACÍ / TEORIE VITALITY V PODNIKATELSKÉ A MANAŽERSKÉ PRAXI** (vydala Grada). Autor se zmíní i o obecné teorii vitality, která poskytuje těmto metodám teoretickou oporu, nastiňuje odpovědi na některé obecné otázky naší existence a významně usnadňuje a zpřehledňuje výběr nástrojů pro rozvoj firem a organizací. Podnikání vysvětluje nejen srozumitelně, ale i s nadhledem a často v nečekaných souvislostech.

Jeden z hlavních ekonomů bankovní skupiny HSBC **Stephen D. King**, žijící v Londýně, napsal chytrou a docela přesvědčivou knihu **AŽ DOJDOU PENÍZE / KONEC ZÁPADNÍHO BLAHOBYTU**, vyprávějící příběh o západní iluzi věčného růstu. Trvalý hospodářský růst na Západě v posledních šesti dekadách

je historickou anomálií a současná stagnace může velmi záhy přerůst v krizi nebývalých rozměrů. A tak se třeba stane, že na důchody a zdravotní či sociální péči, prostě dojdou peníze. Hororový scénář budoucnosti není autorovým cílem, King přináší několik řešení. Knihu, kterou vydala Paseka, by si měli číst nejen studenti, ale i naši politici.

Publikace **Neila Giarratany PRIORIT ŘEDITELE / OVLÁDNĚTE UMĚNÍ, JAK PŘEŽÍT NA VRCHOLU** (vydal ANAG) poskytuje přímé, specifické, cenné a praktické rady a postřehy pro začínající vedoucí výkonné úředníky a generální ředitele nebo manažery. Zajímavé jsou rady např. Konec rozdělovací kancelářské politiky, Rychlý vývoj nových produktů, Předpověď zisku, Jak využívat morální zodpovědnost jako konkurenční výhodu, Jak se vyvarovat temné strany hněvu, Úspěšné provádění změn v podnikové kultuře či Zavádění nových obchodních modelů.

Martin Švehla a Milan Kašík jsou autory potřebné publikace **TISKOVÝ MLUVČÍ / ŘÍZENÁ KOMUNIKACE S VEŘEJNOSTÍ** (vydal EUPRESS, Vysoká škola finanční a správní). Seznámíte se v ní s podstatou profesionality při spolupráci s médii a s ucelenou představou o postavení a práci tiskového mluvčího v současném českém prostředí. Bohatství informací a postřehů zaručuje autorská a pedagogická praxe obou autorů. Doporučuji studentům managementu a marketingu.

Nakladatelství Academia vydalo paměti předního českého botanika, ekologa a ochránce přírody **Jana Čechovského** nazvané **JAK JSME ZACHRAŇovali SVĚT ANEB PŮL STOLETÍ VE SLUŽBÁCH MEZINÁRODNÍ OCHRANY PŘÍRODY**. Vedle věcných informací najdete v knize řadu pohledů do lidského zákulisí oficiální odborné scény a zajímavých zážitků a postřehů z pěti kontinentů světa. **Jaroslav Holoubek**

Gastronomické dny v Peci pod Sněžkou

O víkendu 29.–30. listopadu proběhly již 9. Gastronomické dny Jiřího Švestky, šéfkuchaře hotelu Horizont v Peci pod Sněžkou, které přilákaly i známé osobnosti z gastronomie. Do Pece dorazil i kritik gastronomie Milan Ballík či šéfkuchař restaurace U Zlaté studně v Praze Pavel Sapík se svým týmem. Gastronomické dny nabídly řadu nevěšedních lahůdek, snoubených s kvalitními víny z Vinařství Na Soutoku a od společnosti Vinicola. Menu navrhl a také všechna jídla připravoval kreativní kuchařský tým pod vedením svého šéfkuchaře Jiřího Švestky.

„Gastronomické dny jsou vždy zpestřením začátku zimní sezony. Jsou určeny nejen pro hosty našeho hotelu, ale i pro naše sousedy z Pece pod Sněžkou a celého trutnovského regionu. V neposlední řadě je to také příležitost pro náš kulinářský tým, aby ukázal, co dokáže,“ řekl Karel Rada, ředitel hotelu Horizont.

(r)

Tereza Korousová: Vzdělání z VŠH mi pomáhá obstát v obtížných úkolech mé kariéry

ROZHOVOR
Jaroslav Holoubek

V úterý 18. listopadu se uskutečnila u nás ve škole zajímavá přednáška spojená s besedou s absolventkou VŠH TEREZOU KOROUSOVOU, která v současné době působí v San Antoniu na University of the Incarnate Word ve státě Texas v USA. Dnes s ní přinášíme krátký rozhovor.

Ve kterých letech jste studovala na VŠH? Co Vás na naši školu přivedlo a kde jste se o ní dozvěděla?

Bakalářské státní zkoušky jsem skládala na VŠH v červnu 2008. Od raného věku mě bavilo vše kolem cestování a (mezinárodní) gastronomie. Proto u mě volba oboru po střední škole byla jasná. Hotelnictví a turismus. O VŠH jsem se dočetla v brožurách o vysokých školách v ČR a doslechla se o ní i od svých spolužáků během studia VOŠ hotelnictví a turismu v Poděbradech.

S jakými pocity jste nyní předstoupila před studenty a pedagogy VŠH?

Velice mě potěšilo pozvání pana rektora a studentského senátu. Při vstupu do budovy VŠH se mi vybavily vzpomínky na čas (sice jen jeden, ale nezapomenutelný rok), kdy jsem zde bývala studentkou. Udělalo mi velkou radost, že jsem měla tu čest setkat se s panem rektorem Vinšem, paní Ing. Černovskou, dalšími kantory a učebnou plnou studentů – mladých perspektivních budoucích profesionálů. Během mého studia pro mne bylo několik kantorů VŠH velkou motivací a dodali mi odvalu zkusit štěstí v zahraničí. Bylo mi velkou ctí postavit se na chvíli na jejich místo a být (doutám) motivací pro budoucí absolventy VŠH.

Stručně řečeno, nejsilnějším pocitem byla radost.

Na jaké pozici a kde dnes působíte? Co všechno to obnáší?

Současné dokončuji studium PhD. v oboru mezinárodní vzdělávání a pod-

nikání na University of the Incarnate Word (San Antonio, TX) a pracuji jako asistentka Dr. L. Agneseho, prezidenta UIW. Moje pracovní pozice zahrnuje široké spektrum aktivit a povinností. Kromě denních záležitostí (kterými jsou například: komunikace a kontakt s partnery školy, plánování kalendáře, účast na schůzkách, zapisování poznámek a zpracování administrativních dokumentů) mám na starost i sestavování itinerářů, včetně rezervací hotelů a transportace, plánování společenských akcí (recepce, bankety, gala večere) a speciální projekty.

V rámci speciálních projektů se zabývám nejčastěji mezinárodním vzděláváním a internacionalizací vyššího vzdělávání. Od školního roku 2012–13 také působím jako instruktorka vybraných magisterských předmětů na UIW.

Říkáte, že je to právě vzdělání z Vysoké školy hotelové, které Vám pomáhá obstát i v obtížných úkolech Vaší kariéry. Čeho si nejvíc ceníte na tom, co Vám VŠH dala?

Takřka denně jsem pracovně v kontaktu s cestovními agenty a cateringovými manažery a vhod přijdou i průvodcovské dovednosti získané během studia na hotelové škole. Při plánování obchodních obědů, gala večerů a cestovních itinerářů jsou vědomosti nabyté při studiu na VŠH k nezaplacení.

Dalším nezapomenutelným aspektem z VŠH je podpora pro mobilitu studentů a získávání mezinárodních partnerů pro výměnu studentů a práci v zahraničí. Právě díky VŠH jsem získala pozici Banquet Captain a mohla tak rozšířit své praktické znalosti v oboru hotelnictví během 1,5roční stáže v hotelu Marriott v San Antoniu v USA.

Co děláte ve volném čase, jaké jsou Vaše koníčky a záliby?

Volný čas trávím nejraději procházkami se psem, věnuji se sportu. Jsem instruktorkou Piloxingu a Yogy. Pro odreagování také ráda čtu, učím se jazyky, vařím a pokouším se o „Latte Art“.

Jakou radu byste dala studentům VŠH?

Vždy mějte oči otevřené a nebojte se nových věcí – „Za pokus nic nedáš!“. Respektujte lidi kolem sebe. Místo kritiky se snažte o nalezení kompromisu a zlaté střední cesty. Učte se od ostatních, aby se ostatní mohli učit od vás. Přeji vám všem mnoho soukromých i pracovních úspěchů!

Děkuji za rozhovor a přeji Vám také hodně úspěchů!

Personál je nejdůležitější a nejdražší součást hotelového průmyslu

ROZHOVOR
Simona Joklová

Můj otec Ing. JAN JOKL pracuje jako jednatel společnosti SPA Hotel Děvín v Mariánských Lázních. Narodil se v Jindřichově Hradci a pak se s rodiči přestěhovali do Mariánských Lázní. Tam také prožil celé mládí, absolvoval gymnázium, učňovskou školu v oboru kuchař – číšník a SHŠ. Pak studoval v Praze VŠE vnitřní obchod a cestovní ruch. Udělala jsem s tátou následující interview, tady je.

Co Tě přivedlo na dráhu hoteliéra?

Otec mé matky byl za první republiky úspěšným podnikatelem, který také vlastnil hotelové zařízení. Jako dítě jsem od dědy získal o tomto oboru zajímavé informace. Vyrůstal jsem v Mariánských Lázních historicky zaměřených na lázeňský cestovní ruch, který je nutně spojen s hotelnictvím. Sídli zde i SHŠ, která byla svého času považovaná za velmi prestižní školu. Jako student jsem o letních prázdninách pravidelně absolvoval brigády v hotelových zařízeních.

Na jakých postech jsi v hotelu pracoval?

Po vyučení jsem začínal jako kuchař, později pak číšník v restauraci, vinárně a na baru, později jsem zastával celou řadu profesí – vedoucí technického oddělení, hlavní ekonom, provozář, ředitel hotelu a ředitel akciovky. Mé působení v hotelovém průmyslu začalo na počátku 70. let a srovnávat tehdejší dobu s dnešní nelze. Je rozdíl v technickém vybavení současných hotelů, v komunikačních a výpočetních technologiích, nastal pokrok v dostupnosti surovin, změnila se úroveň používaných materiálů jak v interiérech, tak i exteriérech hotelů.

Jak hodnotíš současnou situaci v hotelnictví?

Není jednoduchá a řekl bych, že bude složitá i nadále. Ovlivňují ji následující faktory:

- ▶ přetrvávající složitá ekonomická situace v Evropě i ČR
- ▶ ve všech regionech v určitém ročním období převyšuje nabídka kapacit nad poptávkou,
- ▶ někdy nešťastná majetková struktura hotelových zařízení,

▶ latentní stav podceňování cestovního ruchu z řad vládních představitelů,

▶ v rámci úsporných opatření a bojem „o přežití“, poskytují některá hotelová zařízení neakceptovatelnou úroveň služeb, čímž dochází k poškozování jména celého hotelového průmyslu a odlivu hotelových hostů (zejména zahraničních).

Jsi jeden ze zakladatelů Asociace hotelů a restaurací, jak vznikl ten nápad a kdo se na něm podílel?

Duchovním otcem myšlenky založit Národní federaci hotelů a restaurací ČR byl pan JUDr. Štětina, bývalý ředitel Interhotelu Praha, a v roce 1990 založilo 10 hotelových subjektů tuto profesní organizaci. Byl jsem jedním z nich a několik let jsem působil ve výboru jako garant vzdělávacích programů.

Dobrý personál je podmínkou k dosažení dobrých výsledků. Existuje rada, jak ho získat a udržet?

Personál je nejdůležitější a zároveň nejsložitější a nejdražší součástí hotelového průmyslu. Vždy platilo a bude platit i do budoucna, že s kvalitou personálu úzce souvisí celková úroveň poskytovaných služeb. Vedoucí pracov-

ník by měl vždy dbát na permanentní zvyšování profesních dovedností zaměstnanců, profesně i finančně je motivovat k vyšší kvalitě poskytovaných služeb. Paušální rada neexistuje, z mých zkušeností bych vyzvedl alespoň některá doporučení: být k sobě navzájem slušní, vážit si práce ostatních, být přísný ale spravedlivý, spolupřítvarat příznivé klima na pracovišti, najít v sobě alespoň trochu tolerance, úcty a smysl pro základní diplomacii vůči ostatním zaměstnancům.

Nadbytek hotelových kapacit je určitě v Praze, kde by se podle Tebe měly v regionech stavět nové hotely?

Každý investor by měl velmi dobře zvážit všechna rizika, zda v tom či onom regionu, kde chce realizovat svoje obchodní plány, má šanci uspět do té míry, že dokáže oslovit a vybudovat si klientelu, která bude dlouhodobě vyhledávat jím nabízené služby. Nezbytná je i další infrastruktura služeb v okolí. Pouze ten, kdo bude dlouhodobě poskytovat výborné hotelové služby za přijatelných cenových podmínek, má šanci přežít konkurenční boj na trhu cestovního ruchu.

Děkuji za rozhovor a přeji stále plno úspěchů do budoucna!

Výstava Mykyty Staryčenka

V galerii Chodba v prvním poschodí naší školy byla otevřena výstava fotografií ukrajinského profesionálního fotografa z Doněcku Mykyty Staryčenka, posluchače 1. ročníku magisterského studia VŠH.

Což takhle zkusit Zrće Beach

Inzerce

**VYSOKÁ ŠKOLA
HOTELOVÁ
V PRAZE**

BAKALÁŘSKÉ A MAGISTERSKÉ STUDIUM
HOTELNICTVÍ, CESTOVNÍ RUCH, MARKETINGOVÉ KOMUNIKACE

NAJDETE NÁS NA
facebook

WWW.VSH.CZ

„Hej, letos by to chtělo něco jiného, na válení u moře ti kašlu.“ To byla ta stěžejní slova mé kamarádky Terezy. Věděly jsme, že to budou možná poslední prázdniny, kdy si budeme moct dovolit společnou dovolenou, a proto jsme potřebovaly něco výjimečného. A tak jsme začaly hledat. Netrvalo dlouho a Tereza přišla s geniálním nápadem. „Slyšela jsi o Zrće Beach?“ Je pravda, že do té doby mi to nic neříkalo a tak jsem se začala trochu zajímat. No, v podstatě jsem se koukla na pár průvodních videí, recenzí a fotek a bylo rozhodnuto. Tak tuhle dovolenou musím zažít!

Hned druhý den jsme zaplatily zálohu a začaly odpočítávat dny odjezdu. Cestovní agentura, se kterou jsme jely, nabízela tři možnosti ubytování: stanové městečko, apartmány, ubytovna. Ceny v tuhle chvíli moc nerozhodovaly, nebyly tak odlišné, ale my se rozhodly pro stanové městečko, protože – a teď nikdy nezapomenu na slova Terezy: „Kámo, to bude sranda, uvidíš! Netrefíme do stanu, budeme spát všichni na jedné hromadě, pecka!“

Den D, my máme sbaleno, oblečení pár kusů, ale hlavně nějaké to občerstvení na posilnění – cca 80 % kufru. Vyrážíme navečer z pražské Florence, kde nás vítají hostesky s panákem v ruce. „Ajajaj, to to začíná brzo“, pomyslela jsem si. Už

TÉMA Cestování

před autobusem jsme se seznámily s celou posádkou a já začala tušit, že na tuhle dovolenou jen tak nezapomenu. Autobus připomínal naprosto řadový „party bus“ – z lahví teklo proudem, hudba na plné pecky. Po dvou hodinách jízdy začali odpadávat první jedinci a i na mě přišel spánek.

V tom se probudím a vidím moře! Není nic krásnějšího, než se s vydrncaným zadkem v 8 hodin ráno probudit na pobřeží v Chorvatsku. Po nekonečných sedmnácti hodinách jsme na místě. Zpocení, hladoví, špinaví, peklo.

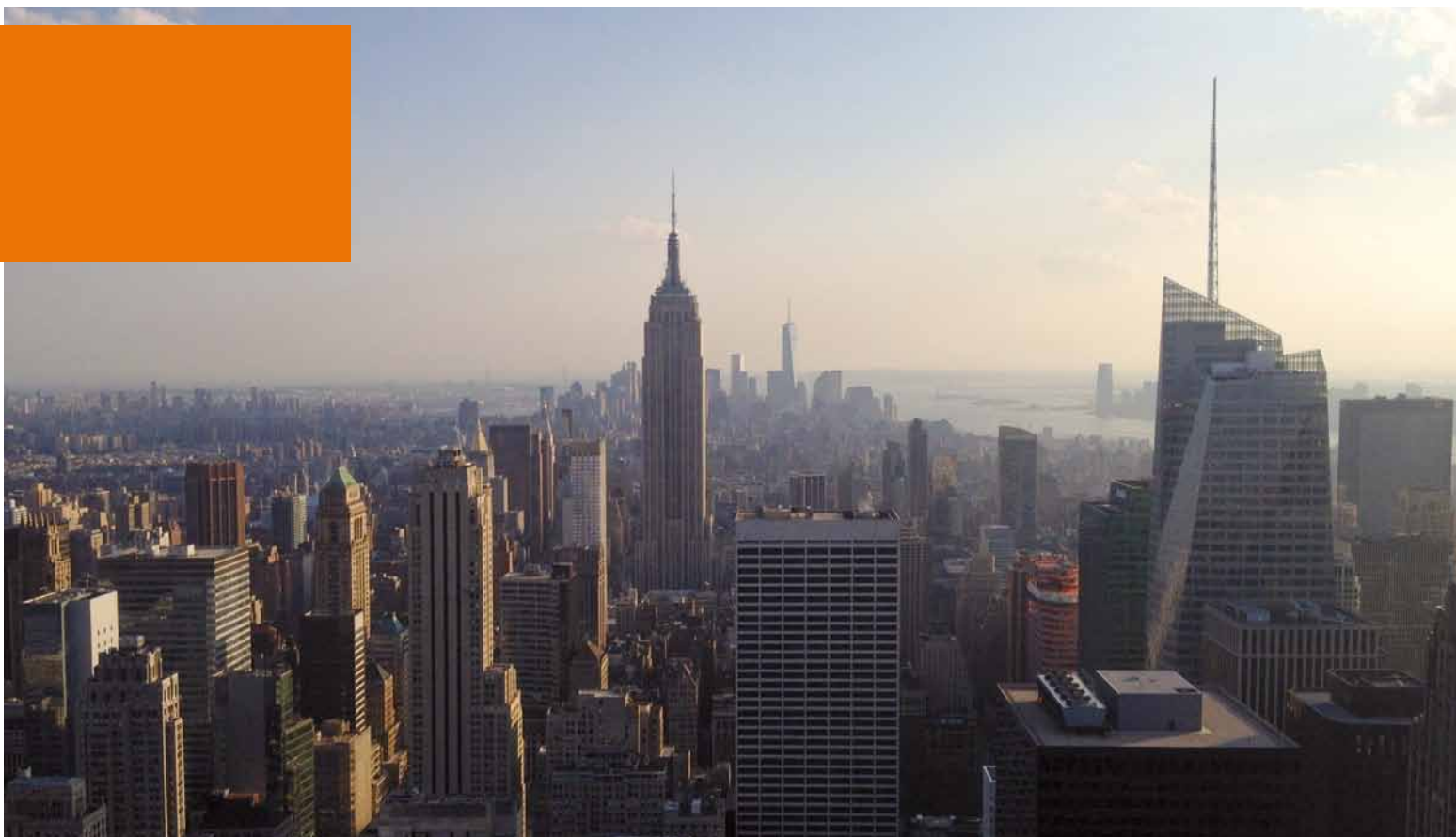
Teď potřebujete ten velký sprcháč a pořádný záchod. Na tuhle myšlenku zapomenete hned, jak před sebou v kempu uvidíte plastové toalety Toi Toi a cosi co trčí z dřevěné konstrukce a nachází se na betonové podestě uprostřed stanového městečka. Aha! To je sprcha! Pár slečen to vzdalo hned první den, nás s Terezou jen tak nic nerozhází. „Ubytovaly jsme se“, otevřely nějaké to občerstvení a šly na přivítací party na pláž. Samozřejmě se k nám začali sjíždět i lidé z apartmánů a ubytoven, protože nikde nebyla taková sranda a atmosféra jako u nás.

A je tady večer. Zmiňovaná pláž je od našeho kempu asi 5 km, tak voláme taxi a jedeme.

Ty pocity, které jsem měla, když jsem vylezla z auta a podívala se před sebe, nechápu doteď. Obrovská pláž, klub vedle klubu, bazény, bary, tanečnice, lidi, strašný kvanta lidí, bungee jumping, vodní skútry, zkrátka tam nechybělo nic, co jsem si představovala pod pojmem party dovolená. Ve chvíli, kdy jste vstoupili na Zrće, jste nechtěli nic jiného, chtěli jste tam zůstat, žít tam, umřít tam. My tak málem dopadly, protože bez spánku, jídla, jen s pitným režimem to průměrná holka po dvacítce dá opravdu jen ten týden.

Ráda bych vyprávěla podrobnosti z celého týdne, ale jistě chápete, že to pátrání v paměti je trochu náročnější. Když to shrnu – Nemáš kluka/holku, jsi mladý/á, a chceš zažít nejlepší dovolenou v životě? Jeď na Zrće!

Tereza Tomášková

Bez peňazí, ale bohatá na zážitky

„Aké bude leto v USA?“, to bol názov môjho príspevku v 15. vydaní Kreditu. Vtedy sa vo mne miešali pocity strachu a zároveň nadšenia. 18. 6. som sa vydala na cestu, bol to môj prvý let vôbec, takže strach to bol o to väčší. No už ako sme vzlietli z Prahy a mne sa naskytl ten nádherný pohľad cez okienko lietadla, ukludnila som sa.

Po príchode do NYC nás čakala hneď prvá výzva a to dostať sa do centra a nájsť náš hostel. Prekvapivo sme to zvládli, bez toho aby sme sa stratili, hneď v ten deň sme sa vybrali do Central Parku a zároveň som sa zoznámila s mojimi budúcimi kolegami v campe. Ďalší deň sme už cestovali priamo do Indian Head Camp-u (nášho prechodného domovu) v Pennsylvánii.

Musím sa priznať, prvé 2 dni som sem-tam uronila nejakú tú slzu. Podmienky bývania ma totiž trochu šokovali. Naša chatka pozostávala z poschodových postelí, tzv. bunk beds, 4 spích a 4 WC. To by bolo aj všetko krásne ak by tam nebývalo 24 dievčat. Každopádne po týždni sme si všetci zvykli a bol to náš domov.

Camp sa nachádza v srdci nedotknutej prírody, takže tam pobehovali veveričky, chipmunkovia, jelene a sem-

-tam aj medvede. Nemohli sme používať mobilné telefóny (iba po večeroch vo vyhradenej budove s wifi), nemohli sme sa líčiť a pri kúpaní v jazere alebo v bazéne sme museli mať jednodielne plavky... no bikinis! Možno to vyznie ako kliše, ale bol to oddych pre telo aj dušu.

Pracovala som ako člen support staff, konkrétne Operations – Laundry Girls, tzn., že sme pracovali v práčovni, mala som kolegov z UK, Poľska a Maďarska. Okrem toho tam bol staff z Austrálie, NY, Kalifornie, Mexika, Francúzska a našlo sa tam aj zopár Slovákov a Čechov. S mnohými z nich sa navštevujeme, stretávame, prípadne udržujeme kontakt aspoň prostredníctvom sociálnych sietí. Ale musím vyzdvihnúť 2 Maďarky, s ktorými sme si počas leta vytvorili až sesterský vzťah a som nesmierne rada, že som ich stretla.

Čo sa týka cestovania, náš prvý výlet bol neplánovaný a hlavne zadarmo. Mali sme day off a náš kamarát, ktorý pochádza zhodou okolností z Long Island-u sa nás spýtal, čo máme v pláne, či by sme s ním nešli k nemu domov. My sme samozrejme hneď kladne prikývli. Všetci vieme, že neplánované veci sú tie najlepšie a tak aj bolo. Jeho domov + oceán + španielska

večera, ktorú pripravila jeho mamina = zážitok na nezaplatenie. Veľmi nás to osviežilo, čo sa týka práce, ktorá bola neraz dosť vyčerpávajúca.

Ďalší mesiac ubehol veľmi rýchlo, do poslednej chvíle som sa nevedela rozhodnúť, s kým by som chcela cestovať. Nakoniec, 2 týždne pred koncom campu sme sa rozhodli s Brigi, že budeme cestovať spolu, vynecháme Las Vegas, Grand Canyon, LA a všetky ostatné „too mainstream places“. Opustenie campu bolo veľmi smutné, ale ako náhle sme vystúpili z vlaku v pulzujúcom NYC, smútok sa vytratil.

Strávili sme tam 4 nezabudnuteľné dni a noci, bývali sme 2 minútky od Times Square, vyskúšali sme si tamojší nočný život, vyviezli sme sa na vrch Rockefeller centra s dych berúcim výhľadom na Central Park a ešte v ten deň (o polnoci) sme stihli aj Empire State Building. Nemohli sme si nechať ujsť ani Brooklyn Bridge, Wall Street a to sme sa nikam neponáhľali, všetko v klude a v pohode, nechceli sme mať z nášho cestovania preteky s časom.

Našou druhou zastávkou bol Washington DC, kde sme boli s kolegami z Maďarska, takže atmosféra bola veľmi uvoľnená a celé 2 dni sme sa neustále smiali, pozreli sme si všetky „povinné pamiatky“, ale priznávam,

že po NYC je DC trochu nudné. Čakala nás spolu s Brigi cesta do San Diega, kde sa k nám na druhý deň pridala kamarátka z Birminghamu. California je jedným slovom úžasná, v San Diegu sme strávili 5 dní, bývali sme dva bloky od oceánu. Ľudia, pláže, seafood, ťažko nájsť slová, ktorými by sa dal opísať pocit šťastia, ktorý sme vtedy mali.

Našou poslednou destináciou bolo San Francisco, ktoré leží na polostrove, ktorý je z troch strán obklopený morom. Hoci sme pricestovali opäť iba dve, hneď na druhý deň sme spoznali 6 Nemcov, ktorý nám robili spoločnosť až do posledného dňa. Pozreli sme si Golden Gate Bridge na bicykloch, prístav Pier 39, ochutnali sme tamojšie shrimps (krevety), nevynechali sme ani najkľukatejšiu ulicu sveta Lombard Street a tiež nádherný Golden Gate Park. Atmosféra tohto mesta sa ťažko prenáša do slov.

Všetci sa ma po mojom návrate pýtali, či to stálo zato a či som si prišla domov nejaké peniaze. A mojou odpoveďou je: „Nešlo o peniaze, prišla som domov s 5 dolármi, s množstvom nových zážitkov a kamarátov z celého sveta, takže áno, stálo to zato a urobila by som to znova aj keby som sa mala vrátiť úplne bez peňazí“.

Eva Šlezáková

Třídenní Erasmus ve Varšavě

Varšava, kde žije přes jeden a půl milionů lidí, je hlavním městem Polska. Svou rozlohou Prahu předčí, ale co se krásy týká, nikoliv.

Celé město bylo za 2. světové války prakticky srovnáno se zemí a poté vybudováno znovu. Některé historické čtvrti jako Staré Město, Krá-

lovský zámek a další, byly obnoveny. Na jiných místech byly vybudovány nové monumentální stavby typické pro minulý režim a v několika posledních letech přibýly i moderní stavby. Na některých místech tak vznikly velmi zajímavé kontrasty a město působí mnohdy až spleným dojmem.

Tolik k základním informacím na začátek našeho povídání o Varšavě. Hlavním důvodem celé naší cesty byl náš společný kamarád, který odjel do Varšavy díky studijnímu programu Erasmus. Jistě většina z vás, studentů, přemýšlela nad možností vycestovat na takovýto studijní pobyt. Pro všechny, kteří váhají nebo zvažují tuto variantu, je už dnes možnost využít svých přátel nebo známých a minimálně na pár dní jet za nimi na návštěvu a zkusit si tak tento pobyt nanečisto, jestli na to člověk vůbec má. Samozřejmě, že za těchto pár

a vědy, Národní stadion (který stál 500 mil euro a byl otevřen v lednu 2012, aby se na něm uskutečnil Evropský šampionát ve fotbale). Jeli-kož jsou Poláci velmi pobožní, tak je tu opravdu velké množství kostelů, které jsou krásně upravené a udržované.

Mimo jiné jsme též okusili typickou polskou kuchyni, jako jsou plněné pirohy či polévku žurek. A samozřejmě nesměla chybět polská vodka, která oproti českým cenám byla velmi výhodná a chutná. Vodka se zde nepije jen čistá, ale také s různými

Měli jsme báječného průvodce, který nás opravdu vzal všude, a proto jsme se nevyhnuli snad žádné zajímavé památce, která stála za zhlédnutí.

“

dní si neužijete všechny povinnosti a útrapy s tím spojené, ale ochutnáte život mimo svou domovinu, poznáte nové lidi z různých zemí a objevíte nové prostředí.

Pro naši cestu jsme zvolili autobusovou dopravu a to z hlediska cenové dostupnosti. Avšak ušetřené peníze si vybraly svoji daň a to v podobě desetihodinového utrpení stráveného ve stísněných autobusových podmínkách. Když jsme dorazili na varšavské nádraží, tak jsme dostali pořádnou facku v podobě slušné zimy. Ve Varšavě už začátkem listopadu panovaly teploty okolo 5 stupňů, což bylo o celých 10 stupňů méně než v Praze. Jakmile tedy byla možnost, tak jsme si pořídili pořádného kulicha a teplé rukavičky, jinak by se z nás staly asi rampouchy.

Po doplnění nezbytných kousků oblečení a posílení v jednom z nákupních středisek jsme vyrazili na obhlídku města. Měli jsme báječného průvodce, který nás opravdu vzal všude, a proto jsme se nevyhnuli snad žádné zajímavé památce, která stála za zhlédnutí. Jen namátkou jsme navštívili Staré Město, Muzeum Varšavského povstání, Palác kultury

příchutěmi, jako například s malinovým sirupem a skořicí. P.S.: ideální je si ji dát hned před obědem. Ctíme totiž tradici, že když se vycestuje, tak se má zkusit co nejvíc z dané lokality.

**Kateřina Schediwá
Jan Čuchal**

Грузия – страна, которую ты не забудешь!

Там, где вьется Алазань,
Веет нега и прохлада,
Где в садах собирают дань
Пурпурного винограда,
Светло светит луч дневной,
Рано ищут, любят друга...
Ты знаком ли с той страной,
Где земля не знает плуга,
Вечно-юная блестит
Пышно яркими цветами
И садителя дарит
Золотистыми плодами?

(Александр Грибоедов)

Об очаровании Грузии можно читать, можно любоваться фотографиями, но, лишь, побывав в Грузии, Вы ощутите то волшебство, которыми она, уже не одно столетие наполняет туристов и своих жителей. Вы можете полюбить ее с первой встречи, а можете никогда не понять, но равнодушным она вас не оставит никогда.

Наверное, только в этой стране за один день можно увидеть и снег, и море, побывать в горах и через час оказаться на пляже. Грузия – это та страна, где еду, вино и семью ждут больше чем что-либо в жизни.

Грузинская кухня – это едва ли не самая главная достопримечательность страны. Поскольку традиционное грузинское застолье – это уже неотъемлемый элемент общей культуры народа, то грузинское угощение должно соответствовать этому высокому уровню.

Главным и самым известным блюдом грузинской кухни является «Хачапури».

Она бывает разных видов:
Имеретинский хачапури – именно таким и знают хачапури во всем мире, обычное тесто с сыром.

Аджарский хачапури – открытый хачапури с полу-сырым яйцом.

Гурийский хачапури – закрытый хачапури с вареным яйцом внутри.

Мегрельский хачапури – закрытый хачапури, посыпанный сверху сыром.

Услышав фразу, «грузинская кухня», вспоминается сразу про «Хинкали». Настоящие хинкали цельные (неопнувшие, в процессе варки), с большими «хвостиками» и едят их руками, держа за них. Есть нужно так, чтобы бульон,

Который находится внутри, не вытек. Хвостик есть не нужно, их оставляют на тарелке. Хинкали подаются горячим, а если оно успело остыть, то его поджаривают.

Еще одним известным блюдом является «Лобио». Лобио – всем известная, печеная в горшочке, фасоль в густом соусе. Иногда подаются с соленьями и национальной кукурузной лепешкой.

Не одно грузинское застолье не обходится без вина. Пьют в Грузии много, в основном вино, которое сами и делают, либо чачу (виноградная самогонка). Каж-

дая семья в деревне делает вино, и у каждого есть свой собственный рецепт. Вино делают не в бочках а в кевври. Это глиняная посуда, которая закопана в земле, чтобы температура, во время брожения была одинаковой. Пьют все, сделать глоток вина (не больше) дают и детям. Застолье в Грузии очень отличается от европейского.

Во время застолья звучит много тостов. Говорят, бьются бокалами и снова говорят. Пить раньше, чем выпьет тамада (главный представитель стола) нельзя, обязательно нальют снова. После тамады каждый добавляет свое слово или (и) пожелание и только после этого можно продолжать застолье.

Первый тост обычно пьют за мир: «Давайте выпьем за мир во всем мире». Когда подаются горя-

чее обязательно наполняется и выпивается бокал за умерших, непременно чокаясь – «Пока живы те, кто о них помнит, они тоже живы». В конце застолья пьют «за временное расставание и скорую встречу с продолжением».

Очень уважают тех, кто может говорить тосты в стихах. Чем красивее тост, тем лучше.

Грузия – это страна невероятно дружелюбных и отзывчивых людей. Грузины относятся к гостям, как к посланникам удачи и добра, поэтому примут Вас, как близкого родственника, всегда накормят, угостят и напоят.

Так что если вы еще не в пути, то быстрее собирайте чемодан – ведь вас ждет Грузия!

Mariam Čubinidze
a Anastasja Krjučkova

THAJSKO? NE. BALI? NE. VIETNAM? ANO!!!

Jídlo

Nejoblíbenější jídlo ve Vietnamu – polévka Pho, s rýžovými nudlemi, fazolové výhonky, máty a bazalky. V turistických oblastech, vietnamská kuchyně je velmi různorodá – zde si můžete vyzkoušet steak z krokodýla či pštrosy.

motoriky, mnohem víc než auta. To se projevuje zejména v jižní části hlavního města, Ho Chi Minh City, kde se tvoří převážnou většinu dopravy. Na začátku se zdálo, že přejít přes silnice není možné – nejsou zde žádné přechody pro chodce ani semaforey.

Na meziměstských dlouhých cestách (více než 4 hodiny) při nástupu do autobusu je třeba sundat své boty.

Vietnam je země s obrovskou přírodní krásou, která láká turisty z celého světa. Historie Vietnamu má za sebou hodně válek, ale dnes tato země má překvapující rychlý vývoj v oblasti cestovního ruchu a ekonomiky. Už od prvních dnů cesty, jsme si uvědomili, že Vietnam si jistě zaslouží mnohem více pozornosti, a tak jsme i řekli, že to rozhodně není naše poslední setkání. I přesto, že jsme strávili v zemi jen dva týdny, věnovali jsme pozornost některým zajímavým detailům. Podařilo se nám navštívit pouze jižní část země, takže naše pozoro-

rování nejsou všeobecná a vztahují se pouze na místa, které jsme navštívili.

Peníze

Po příjezdu do Vietnamu, jsme se okamžitě stali „dongovými milionáři“ – místní měna se nazývá vietnamský Dong a jeho kurz je 1 USD = 21 100 VND, to znamená, že za 100 dolarů jsme dostali více než 2 miliony Dong. Jednou, z významných vlastností dongu je, že nejsou vyrobeny z papíru, ale z tenkého plastu, a proto jejich životnost je mnohem vyšší.

sa, jíst srdce koby, žabí stehýnka, anebo klidně maso z kočky nebo psa.

Jedním z rysů, které mi okamžitě padly do oka jsou – místní kavárny, ve kterých jsou malé dětské židle a stoly a vypadá to jako v jídelně v mateřské školce.

Doprava

Na meziměstských dlouhých cestách (více než 4 hodiny) při nástupu do autobusu je třeba sundat své boty. Ve Vietnamu jsou extrémně populární

To znamená, že přejít můžeš kdekoliv a kamkoliv.

Příroda

Byla to krásná cesta, vietnamská příroda na nás udělala obrovský dojem. Byli jsme nadšeni rozmanitostí, která je vidět v jižních oblastech: kaňony, údolí, duny, ostrov, kávové plantáže, hory, jezera a vodopády... to se nedá popsat, musíte se tam taky podívat.

Stanislava Omelchenko

MEDEO SKATING RINK

Medeo skating rink, which is located at elevation 1691,2 meters above sea level, is known throughout the world. It was built in 1972. The ice rink occupies 10,500 m², which allow you to hold competitions in speed skating, hockey and figure skating.

The mild climate in the gorge, the optimal level of the solar radiation, the low atmospheric pressure, light winds and the clear ice water – all this provided rink with wide popularity. More than 170 world records were established here by famous sportsmen. During last years the skating rink was improved after conducted modernization. Mountain Valley was named after Medeo, nomad who lived in the last century and established the village in this picturesque area. High-mountain skating rink is beautiful in any weather. You can admire its beauty from the high point to

which you will be raised by the popular stairs of ascension. At the beginning of the last century the monastic cave was located here. Up to now pilgrims come here and arrange divine worships.

The thickness of the ice that cover the playing surface is 2,3 meters and consists of more than 20 types of construction materials. Reinforced concrete plates are built in the ice surface in which 170 km cooling pipes are distributed. The system of artificial ice freezing is unique in the World and allows to maintain the ice surface of the skating rink during 8 months per year.

Skating on the weekend has been a good habit for many years, not only for residents, but also for visitors of Almaty.

Allow me to invite you to this part of Kazakhstan which can offer you unforgettable moments.

Andrey Rykov

Festival svetla po druhý raz v Prahe

Signal festival alebo festival svetla v Prahe je najväčšou prehliadkou svetelného umenia v Českej republike. Bol vyvrcholením celoročného regionálneho projektu agentúry

CzechTourism CZECH THE LIGHT. V dňoch 16.–19. októbra 2014 sa uskutočnil v hlavnom meste už druhý ročník, ktorý organizátori považujú za veľmi úspešný, pretože ho zhládlo

350 000 návštevníkov, čo je o 100 000 viac ako počas prvého ročníka.

Festival bol situovaný v pražských uliciach, námestiach, parkoch a náplavkách. Domáci ale aj zahraniční umelci sprostredkovali svoje diela návštevníkom formou technologicky pokročilých svetelných inštalácií a veľkoformátových videomappingových projekcií na fasády historických budov, ako napríklad Kostel sv. Ludmily – námestí Míru, Městská knihovna – Mariánské náměstí, Michnův palác – Tyršův dům s jedním 3D videomappingom, Palác Kinských – Staroměstské náměstí, kde bol festival slávnostne zahájený.

Ja osobne som bola týmto ročníkom nadšená aj napriek obrovskému davu zvedavých návštevníkov, v ktorom sme sa pretĺkali, to rozhodne spestrilo atmosféru Starého Mesta v nie príliš priaznivom počasí. Festival bol sprevádzaný rôznymi

doprovodnými akciami, pre deti bolo pripravené maľovanie svetlom a pre starších množstvo workshopov + after party v klube La Loca.

Asi najzaujímavejším prvkom festivalu bola svetelná inštalácia DUO, ktorou organizátori vyjadrili, že Signal festival je už po druhý krát venovaný vzťahu ľudí a mesta. Bolo to duo svetiel, ktoré mierilo z Hradčanského námestia priamo do nočnej oblohy ako symbol nerozlučného celku mesta a jeho ľudí. Návštevníci mohli sledovať priebeh festivalu prostredníctvom sociálnych sietí ako Facebook, Twitter alebo priamo na www.signalfestival.com. Signal určite rozšíril oči aj duše všetkým návštevníkom a dokázal, že Praha má svojskú energiu, ktorú „svetlá“ ešte vyzdvihli a zdôraznili. Dúfam, že festival rozžiari pražské ulice aj v roku 2015.

Eva Šlezáková

Není konopí jako konopí

Pražské výstaviště Incheba hostilo v pořadí již pátý ročník Cannafestu. Ve dnech 7.–9. listopadu se holešovické výstaviště stalo dějištěm veletrhu konopí a konopné kultury, a jelikož se jedná o největší veletrh tohoto typu v Evropě, bylo se opravdu na co dívat.

Již před otevřením areálu se před vstupem formovaly skupinky prvních nadočkavců. Brány výstaviště se otevřely v 11 hodin a dovnitř začaly okamžitě proudit davy návštěvníků. Program byl vskutku bohatý. Celý areál byl tvořen třemi tematicky rozdělenými částmi a na své si přišel opravdu každý, kdo nemá vůči konopí vloženu averzi. Kromě nespočtu stánků prodávajících nejrozumnější vybavení pro pěstitele i uživatele této kontroverzní rostliny, to byly také obchody s konopnou kosmetikou, léčivý a produkty pro přípravu jídel, jako je konopná mouka, olej atd.

Tento veletrh je zaměřen rovněž na osvětu a vzdělávání veřejnosti. Konopí, navzdory mnohdy zažité představě škodlivé drogy, má ohromné možnosti uplatnění a jeho zneužívání pro „rekreační účely“ je jen nepatrná část celkového potenciálu.

V přednáškovém sále se mohli návštěvníci zúčastnit odborných kon-

ferencí vedených uznávanými odborníky zabývajících se využitím konopí v průmyslu, stavebnictví, lékařství, ve stravování, ale také problémy s legislativou apod. K dispozici byl rovněž kinosál, kde se nepřetržitě promítaly dokumenty o historii konopí a filmy poukazující na společenské problémy s konopím spojené. Cannafest však nabízel vyžití i těm, kdo si chtěli odpočinout, nebo se jen bavit.

Kromě bohatého doprovodného programu zde byly například masáže konopným olejem za velmi příznivé ceny, možnost zakoupení konopného občerstvení či zhlédnutí některé z výstav, ilustrujících osobnosti legalizace a cestu člověka při využívání konopí jako potraviny, léčiva a hospodářské rostliny z historie až do dnes. Pokud se chtěl někdo účastnit aktivně, byly pro něj v průběhu festivalu připraveny nejrozumnější soutěže o hodnotné ceny. Mimo kola štěstí, příběhů i soutěže, náročnější na šikovnost soutěžících, jako například klání dvojic ve výrobě konopného lana tradiční metodou lámání a vyčesávání stonků, degustační soutěž o nejlepší konopný koktejl, nebo možnost vyzkoušet si stavbu zdi ze svazovaného konopí či tkaní látky.

Na Cannafestu však nejde jen o marihuanu. Novým rozrůstajícím

se trendem je takzvaná vaporizace bylin, což je proces inhalování účinných látek z nejrozumnějších druhů rostlin pomocí přístroje, který rostlinný materiál zahřívá na teplotu, při které dochází k uvolňování látek přírodních pro organismus, aniž by se rostlina pálila. Výsledkem je jeden z nejjednodušších nejrychlejších a zároveň nejčistších způsobů užívání léčivých bylin. Návštevníci si tak zde mohli zdarma vyzkoušet blahodárné účinky inhalace aktivních esencí heřmánku, bazalky, šalvěje, máty a mnoha dalších a k vyzkoušení a porovnání byly k dispozici vaporizéry od desítky výrobců.

Jubilejní pátý pražský Cannafest byl povedený. Návštěvnost byla vysoká a návštěvníci spokojení. Velikost, dobrá organizace a celková připravenost veletrhu je nadějným příslibem do budoucna pro ty, kdo konopí využívají a potýkají se s problémy a nepochopením. Marihuana je především léčivá rostlina, a díky akcím jako je tato, se zvyšuje povědomí veřejnosti o možnostech jejího využití. Pokud se tedy chcete v této tématice poučit, vzdělat, nebo se jen pobavit a nechali jste si letošní Cannafest ujit, rozhodně jej příští rok neopomeňte.

Filip Hruška

Absolvovala som kurz na jachtárskej škole

Plavba loďou poháňanou plachtami je dávny vynález. Avšak jachting ako vodno-športovú disciplínu poznáme približne od 19. storočia. Medzi prvých priekopníkov tohto športu patrili Holanďania, neskôr si získal početnú obľubu aj u Angličanov. Od roku 1900 je jachting registrovaný ako olympijský šport. Princípom je ovládanie lode koordináciou správneho nastavenia plachiet, vzhľadom k smeru vetra a postaveniu kormidla.

V Rakúsku sa nachádza jazero Neusiedler See. Je to jediné stepné jazero v Európe, ktoré sa nachádza vo východnom Rakúsku, len 30 minút autom od Bratislavy. Rozkladá sa na 320 km². Aj keď nie je hlboké (hlbka nepresiahne 2 metre), láka stále viac návštevníkov jachtárov či surfistov. Vysoká obľúbenosť je aj z dôvodu, že poskytuje dobrý vietor a táto oblasť ponúka veľa slnečných dní v roku, čo je kombinácia ideálnych podmienok na jachting či surfing. Zaujímavé tiež je, že voda je mierne slaná. Patrí do svetového kultúrneho dedičstva UNESCO.

Na tomto jazere sa nachádza preslávená jachtárska škola – Segelschule Neusiedl Hofbauer & partner. Nachádza sa v menšej zátokke jazera, kúsok od dediny Neusiedler am See. Táto jachtárska škola každoročne organizuje kurzy jachtingu pre začiatočníkov

i pokročilých. Najzákladnejší z kurzov je Grundkurs. Trvá dva týždne a po jeho absolvovaní je človek schopný plne ovládať osem metrovú loď, nazývanú Jolla. Začiatočník sa naučí základné ovládanie ako odraziť a priraziť loď k mólou, meniť kurzy a tiež nastaviť správne plachty. Jolla má dve plachty, hlavnú veľkú a prednú menšiu. Je ideálna pre dvoch členov posádky, ale na jej palubu sa zmestí až osem ľudí.

Princíp plachtenia je jednoduchý avšak vyžaduje si precízne poznať techniku. Na jeden sťažň sú upevnené plachty, na ktoré nadväzujú následne laná. Pri dobrých poveternostných podmienkach sa podľa sily vetra priťahujú alebo uvoľňujú. Tu je veľmi dôležitá dobrá znalosť techniky plachtenia, rovnako synchronizácia nastavenia plachiet (napnuté alebo mierne uvoľnené). Základne poznáme štyri druhy vetra (amwindkurs, halbwindkurs, imwindkurs, raumwindkurs). Podľa nich sa mení orientácia lode a jej smerovanie.

Po zvládnutí týchto znalostí nasleduje písomný test. Záverečná skúška sa koná vždy v posledný deň kurzu a pozostáva z písomného testu a praktických skúseností.

Pokiaľ nepostačuje niekomu základný kurz je tu možnosť nadstavby. Ide o oficiálny A-schein segeln

kurs, ktorý je akceptovaný na celom svete a umožní vypožičanie lodí vo vnútrozemí a na menších vodných plochách. Medzinárodná jachtárska asociácia určila pre záujemcov o plavbu na mori špecializovaný druh kurzu. K tomu je potrebné absolvovať B-schein segeln kurs. Ten je náročnejší a značne pokročilejší. Jachtár musí mať za sebou určitý počet námorných hodín, ktoré sú zdokladované v jachtárskom denníku, výborné znalosti orientácie na mape, musí poznať pravidlá lodnej premávky, plus množstvo iných pravidiel. Kritéria na získanie

preukazu sú vyššie aj pre to, že plavidlá pohybujúce sa na mori sú vysokej hodnoty. Pri akejkoľvek nehode to môže výrazne narušiť Váš rozpočet.

Osobne som absolvovala tento kurz počas leta a hoci je časovo a fyzicky náročný je to zážitok na celý život. Pokiaľ je príležitosť a chuť, je to skvelý spôsob, ako tráviť voľný čas aktívne. Je to relax a zábava pre všetky vekové kategórie. Hoci sa koná v nemeckom jazyku, na Neusiedler See majú aj českých inštruktorov, takže je to dostupnejšie i pre našich krajanov.

Ľudmila Režuchová

Někdo to rád...

RECENZE PŘEDSTAVENÍ
Radka Macíčková

V pátek 14. listopadu 2014 měla v Severočeském divadle v Ústí nad Labem premiéru taneční komedie Někdo to rád... Autorem hudby inspirované jazzem i originálními filmovými melodiemi je Petr Malásek. Libor Vaculík, který je i autorem úspěšného tanečního muzikálu Edith, vrabčák z předměstí, se řadí momentálně na špičku hudebního divadla nejen u nás, ale i v zahraničí. Tentokrát se nechal volně inspirovat slavným americkým filmem Billyho Wildera Někdo to rád horké, nicméně děj přenesl z prostředí divčích kapel do tanečních sálů a pódii.

Hravá a vtipná taneční komedie zaujala sympatickou bezprostředností projevu s precizním provedením, kdy divák nadchlo právě skvělé převedení příběhu do řeči baletu.

Naprosto jedinečný výkon předvedl Róbert Király, jenž šarmantně ztvárnil roli Jerryho – Daphne. Společně s „Božskou Merylin“ Michaelou Procházkovou, vystupující v roli Sugar, vykouzlili ve vlakové scéně, kdy dívčí soubor odjíždí na Floridu, autentickou atmosféru, při které se divákům tajil dech. Nebylo to však jen v případě výše jmenovaných, ale i u ostatních interpretů, například v souběžných milostných scénách Joa – „Josephine“ (Roberts Skujenieks) se Sugar a neodbytného Osgooda (Pavel Enekeš) s Daphne. V rolích hořce přisné Sladké, Sue“ a oddaného Bienstocka se blýskli Natalia Vasina a Marek Bobošík.

Jakože film proslul závěrečnou větou Osgooda Fieldinga: „Nobody is perfect.“, hodí se na sólisty ústeckého baletního souboru prohlásit: „Everybody was perfect.“ Diváci se na

vlastní oči přesvědčili, že z tradičních rolí princů, labutí a víl dokázali lehce převést do smolařských kabaretérů, tanečnic, milionářů, gangsterů, pašeráků a celé řady dalších postav.

Ústecký balet tak potvrdil nejen svou vysokou profesionální kvalitu, ale jasně ukázal i obrovský tvůrčí potenciál, což publikum patřičně odměnilo dlouhým a nadšeným aplausem.

Vodácká dovolená na Sázavě

Téměř každé léto jezdím vodu se svou partnerkou Ivetou a přáteli ze střední školy. Tento rok jsme si poprvé vybrali Sázavu. Shodli jsme se na tom, že Berounku už známe nazpaměť a chtělo by to něco nového a náročnějšího.

Moji prarodiče kdysi mívali pěknou chatu na skále u Sázavy nedaleko Kamenného Újezde, který leží pět kilometrů dále po proudu od Týnce nad Sázavou. Řeka je v těchto místech nejdravější, plná kamenů, protékající nádherným, hustě zalesněným údolím. Původně jsem si jako organizátor chtěl oživit vzpomínky a naplánovat naši šestidenní trasu tak, abychom tímto úsekem přinejmenším projeli, ale díky velmi nízkému stavu vody jsme se rozhodli ujet co největší kus horního toku, kde je méně mělčin. Nakonec jsme se shodli na trase Stvořidla – Čerčany, což je necelých sto dva kilometrů klidnější a vodnatější části řeky.

V den odjezdu se naše pětičlenná skupina sešla v Praze na Hlavním nádraží, odkud jsme jeli vlakem s jedním přestupem až do Stvořidel. Cesta trvala lehce přes dvě hodiny, což nikomu z nás nevadilo díky krásnému výhledu do přírody. Železni-

ce dokonale lemuje Sázavu, a proto jsme to měli na místo předání lodí necelých sto metrů od stanice.

Půjčili jsme si klasické kánoe Vydra a jeden kajak do počtu. Prvního půl kilometru řeky byl křest ohněm díky nízkému stavu vody a velkému množství kamenů, ale po chvíli začala být řeka klidnější. Až do chvíle, než jsme dorazili do Ledče nad Sázavou, odkud jezdí podstatně více vodáků, jsme téměř nikoho nepotkávali.

Denní plán byl ujet zhruba osmáct kilometrů a kempy jsme si mohli vybírat dle libosti. Rád bych vyzdvihl kemp uprostřed Kácova, kam jsme se večer vypravili do místního pivovaru na vynikající kvasnicové pivo. Po cestě jsme si nenechali ujít například zámek Zruč ve Zručích nad Sázavou a míjeli jsme i spoustu jiných hradů, zámků a zřícenin, které lze navštívit. Většina jezů byla sjízdná, nebo se daly tzv. koníčkovat. Počasí mohlo být sice o trochu lepší, nicméně jsme měli i pár slunných dnů.

Každoročně mám veliký problém nalákat své kamarády a známé. Většina z nich týden až dva před termínem bezdůvodně vycouvá. Vymlouvají se, že nemají čas, nebo že mají

kilometrů na kiosek s občerstvením nebo kempy s chatkami k pronájmu a obstojnou restaurací, nevyjímaje umývárny se sprchami. Míra pohodlí závisí na tom, jak si dovolenou na vodě naplánujete. Můžete stanovat tzv. „na blind“ v divočině, nebo zvolit kemp a popřípadě si ve skupině pronajmout chatku. Nejvíce mě zaujalo ubytování v karavanových přívěsech na způsob chatky, kterého jsme využili před dvěma lety na Berounce. Do některých kempů vozí každé ráno čerstvé pečivo a po domluvě máte obstaranou snídani přímo z místní pekárny.

Dovolená na vodě vás nevyjde vůbec drahé. Řádově šest až osm set korun na týden za půjčovné, včetně pádel, sudů a přepravy lodí na místo. Majorita půjčoven navíc poskytuje skupinové a sezónní slevy, včetně pojištění zdarma. Spolu s náklady za dopravu vlakem a stravování Vás vše odhadem vyjde na dva až tři tisíce korun, za týden příjemné dovolené v Čechách.

Dovolenou na vodě bych doporučil zejména dobrodruhům, které nebaví každé léto trávit poleháváním u moře. Čeká Vás nádherná příroda, pohyb na čerstvém vzduchu s možností plánovat celou dovolenou do nejmenšího detailu, nebo naopak vše ponechat na náhodě. Kdo má kamarády a známé vodáky, zkuste tentokrát trochu něco jiného a budete mile překvapeni.

David Lauterbach

